

Estimada senyora Rahola,

M'adrece a vostè per vore si em pot resoldre un dilema que, des de fa unes setmanes, està voltant pel meu cap.

La ciutat cívica de Barcelona ha decidit canviar els contenidors de brossa de tots els carrers (per la mòdica quantitat de 6.000 € per contenidor). Jo, com a bona jove veïna del barri de Gràcia, he decidit netejar la meua consciència social i sumar-me a aquesta iniciativa ecologista i cívica de debò.

L'altre dia vaig omplir una bossa de rebuig amb totes les bestieses que han eixit de la seua boca però... aquí és on va nàixer el meu gran dubte!! On he de llençar aquesta brossa?

En acostar-me a la zona dels contenidors vaig vore diferents possibilitats, en funció de l'origen de les escombraries:

- Plàstic: Sens dubte, el seu discurs deu ser un derivat del petroli perquè no hi ha res mes negre, contaminant i poc reciclat que les seues idees.
- Cartró/paper: Les seues paraules estan encartonades, mostren poca flexibilitat i es basen en uns arguments tan febles que fins i tot un got d'aigua les desfaria o una suau bufada de vent se les enduria.
- Rebuig: És el que les seues intervencions mediàtiques generen en mi i en milers de persones; i és allò que ningú vol tenir a casa seua.
- Orgànic: Tot i que el que vostè diu fa pudor, aquest és l'únic contenidor on no llençaria el seu argumentari perquè, si alguna cosa tinc clara, és que un pensament i un discurs com els seus no poden vindre de quelcom amb vida i sentiments.

Després d'exposar-li el meu dubte envers on llençar el que cada dia surt de la seua boca, li demane que m'ajude a resoldre'l, perquè ja necessite treure'm de sobre aquesta bossa plena de brossa com:

- La seua disfressa de persona d'esquerres i solidària quan, en realitat, tot el que diu està més a prop del feixisme més cruel;
- La seua màscara de feminista que amaga a una dona realment submissa de la societat i que no fa altra cosa que deixar per terra a les dones que realment lluiten per la igualtat i la justícia;
- El seu discurs arcaic, taxant i intolerant;
- Les seues idees sionistes i les seues crítiques al poble palestí i a la gent que des d'arreu del món els hi dóna suport;
- Els seus odis cap a la gent que realment somia amb un món diferent i que lluita per defensar unes idees socials i nacionals amb seny;

- La seua frustració per no haver sabut mai ser una persona amb credibilitat i haver de guanyar-se la vida menyspreant els i les que tenen esma per lluitar de forma coherent.

No tinc gaire esperança que les seues idees arriben algun dia a reciclar-se però, si us plau, senyora Rahola, ajude'm, si més no, a esbrinar on llençar tota aquesta merda que no vull deixar a casa... no siga cas que els meus amics, els meus fills, o el meu gos s'ho empassin i agafen una malaltia letal.

Ja per tancar la meua carta, m'agradaria donar-li l'enhorabona perquè, en un món com aquest, on la tele-escombraria triomfa per sobre de tot, vostè tindrà sempre un micròfon obert a la opinió pública.

Atentament,

Belén